ԲበՎԱՆԴԱԿበՒԹ ԻՒՆ	SOMMAIRE
1933 <i>ցուլիս - Օզոստոս Թիւ</i> 7–8	1933 Juillet - Août numéro 7-8
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆ	ACADEMIE ARMENIENNE
Խանպեկեան Հ. Վրթանես. — Հայ գրեւրու փոփոխութեան հարցը	Khanbeghian P. V. — La question de la Réforme de l'alphabet arménien . 289 Paitchikian P. E. — Mémoires historiques arméniennes en Italie - (I. à Rome)
Ф. Հ. Ե. — Պեշիթ Թաշլեանի յիչատա կին	chiktachlian (poésie)
ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆ	Erémian P. S « Causerie avec
Երեմեան Հ. Սիմոն. — «Զրոյց պարս. կահայ բարեկամիս հետ (Լեւոն Մեսրոպ) . 318	mon ami arménien de Perse» (par Léon Mesrob)
ԿՐԹԱԿԱՆ	PÉDAGOGIE
Թոմաման Հ. Թադեոս Քրիստոնեա կան դաստիարակուժիւնը արդիական ըմ բըսնումներու հանդէպ 300	Tomadjan P. T. – La Pédagogie chrétienne d'après la mentalité moderne 300 SCIENCE
Անդրեասևան Ա. Վազգեն. — Օգանա. ւորդունիւնը	Andréassian V. — L'Aéronautique. 321 Erighian S. — Prof. Giacomo Ciamician
խմբ. — Տիկին Լիւսի Սեւումեան . 354	Réd. — Mme. Lucie Sévoumian . 354
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՄՈՒԼ	PRESSE ARMENIENNE
Ф. 2. в. — Հանդէս հանդիսից 361	P. P. E. — Revue des Revues 361
ԱՅԼԵՒԱՅԼՔ	DIVERS
Խմբ. — Ամավերջի հանդէսներ Մաինա թեան վարժարաններուն մէջ. – Մուրատ Ռափայէլեան վարժարան – Վենետիկ . 363 Ականատես. — Մուրատեան վարժարան Սեւր (ֆարիզ) 366 — Մկրտիչ Պէշիթնաչլեանի հարիւրա մեակը Մուրատեան վարժ.ին մէջ – Սեւր 367	Réd. — Solennités de fin d'année des collèges des PP. Mékhitharistes à Venise
×.	*

ՀԱՑ ԳՐԵՐՈՒ ՓՈՓՈԽՈՒԹԵԱՆ ՀԱՐՑԸ

կ ՈՒԹԵՄՊԷՐԿԻ մահուընեն 49 տարի վերջ, հայերեն անդրանիկ գիրբը կը տպագրեր Մեղապարտ Ցակոր 1512ին։

Մ.յդ Թուականեն սկսեալ երկար ատեն Հայ տպագրիչներն և Ցպարանները հալա- ծուած բնաշխարհի մեջ և օտար երկիրներ դրած իրենց բոյնը, անընդհատ տքնուԹեամբ չորս դար շարունակ ջանացեր են քայլ առ քայլ յառաջացնել այս արուեստը՝ հայրենիքի տարագիր գաւակներու մտքին լոյս, սրտին կրակ հայԹհայԹհայԹևլով։

Ձեռագրանման գրերով սկսուած տպագրութիւնները Հետզհետէ զարգացան՝ միջավայրի ազդեցութեան և հրատարակիչներու նիւթական միջոցներու թոյլ տուած չափովն ու գեղարուեստական ճաշակի Համեմատութեամբ։

Սկիզբէն մինչեւ այսօր հայ տպագրութեան արուհստի առաջնունիւնը Վենետկոյ վերապահուած է, ուրտեղ Մեղապարտ Յակորի յաջորդեցին Արգար դպիր, Յովհ. Տէրզնցի, Անկիւրացի և ուրիշներ՝ մինչեւ

คนมห. อกะเะบ-อากบรกบ 1933

Միւիթար Արբահայր որ իր ճոխ և գեղար, ուհստական հրատարակութիւնններով մեծ մղում տուաւ Հայ տպագրութեան։

Միրիժար ինքը, և իր յաջորդներն իր օրինակին հետեւելով հնարեցին գրեր, գարդագրեր , ժուչնագրեր և այլն ։ Այս տուանդուժիւնը մինչեւ այսօր ջարունա, կեցին իր գաւակները՝ Հայ մամուլը մրը, դանից պահելով եւրոպականին։

Վենետկոյ մէջ ընձիւղած տպագրական Հայ արուեստը , ուրիջ երկիրներու մէջ ալ ունեցաւ կեղրոններ. ի սկզրան Կ. Պոլիս, ապա Լեհաստան, Հնղկաստան և մանաւանդ Հոլանտա։ Հոն Ոսկան վարդապետ, Մատանելու, Թովմաս և Ղուկաս Վանանդացի, ները, Աստուածաշունչի, Շարականաց ու այլեւայլ հրատարակութիւններով այն քան մեծ եղան որ արդիները կրնան անոնց շուքին տակ անվրդով հանգչիլ:

Այս հսկաներէն դրուած հիմերուն վրայ կանգնեցաւ կոթողն անոնց որ մեզի հայ նշանագրերը տուին՝ Ս.Մեսրոպ և ՍաՀակ

19

